

תפארת רפאל

מיסודו של הראשון לציון מרן רבנו עובדיה יוסף זצוק"ל

עלון תורה והלכה לכל בני המשפחה

יוצא לאור ע"י תלמוד תורה ומפעלי חסד
"תפארת רפאל" **"עטרת שרה"**
ע"ש רבי רפאל זביוני בן פינחס זצ"ל ע"ש מנ"ש שרה זביוני בת דינה ע"ה
נוסדו בשנת תשכ"ז (1967) בתל אביב

פְּרָשַׁת: שְׁמוֹת

עֲלוֹן מִס': 1,885 | תשפ"ב

ליקט וערך: הרב רפאל זביוני שליט"א
רב בק"ק "תפארת רפאל" תל-אביב

העלון נוסד בשנת תשמ"ה (1985)
בידי הרב שלמה זביוני שליט"א

אין לשאת עינים למלך חדש!

"וַיְהִי בַיָּמִים הָרַבִּים הָהֵם וַיָּמָת מֶלֶךְ מִצְרַיִם וַיֹּאנְחוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעֲבֹדָה וַיִּזְעַקוּ." בְּנוֹהַג שִׁבְעוּלָם, כְּשֶׁאֲדָם שָׂרוּ בְּצָרָה תוֹלָה הוּא מִבְּטָחוֹ בְּשִׁינוֹי הַמִּצְבָּ. כִּךְ טִבְעוֹ שֶׁל אָדָם, וְכִךְ מִנְהַגוֹ שֶׁל עוֹלָם. יוֹבֵא מֶלֶךְ אוֹ מִנְהַיֵּג חֲדָשׁ, וְהִבְעִיּוֹת תִּפְתַּרְנָה. כְּשֶׁהִיא פְּרַעָה אַחַד, לֹא הִיא טוֹב. אִז מָה, קִיּוּ לִפְרַעָה אַחַר, נִשְׁאוּ עֵינֵיהֶם לְהַחֲלִפֵת הַשִּׁילְטוֹן. אֲבָל הִנֵּה, מֵת הַמֶּלֶךְ, וְאַחַר בָּא, וְדָבַר לֹא הִשְׁתַּנָּה. אוֹ אִז, וַיֹּאנְחוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעֲבֹדָה, וַיִּזְעַקוּ...

סיפר אברך: כשהתארסתי ועמדתי לפני נישואי, כינס ראש הישיבה את כל המאורסים לשיחת הדרכה לחיים, הכוונה לקראת הדרך החדשה. פתח ואמר: "בני, כל אחד מכם עולם מלא, אין אדם הדומה לרעהו. בתכונותיו, בכשרונותיו, בנשיותיו. ולפיכך, אין שניים זהים במסלול החיים. כל אחד מכם ודרכו, על סיכוייה וקשייה, אפשרויותיה וסיכוניה. לכל אחד נתונה ברכת, שיתמודד ויצליח. דלתי פתוחה לפניכם תמיד, לעזור ולעוץ עצה. לכל אחד, בנפרד. **"אבל עצה כללית אחת לי, הדרכה הטובה לכולם"**. וכאן פתח את הגמרא שלפניו, מסכת שבת, בדף פח'. והקריא שתי שורות בענין מעמד הר סיני, קבלת התורה: **"וַיִּתְּצֵבּוּ בְּתַחֲתֵית הָהָר"** (מתחת להר ממש), 'מְלַמֵּד, שֶׁכָּפָה עֲלֵיהֶם אֶת הָהָר פְּגִיגִית, וְאָמַר לָהֶם: אִם אַתֶּם מְקַבְּלִים אֶת הַתּוֹרָה, מוֹטֵב. וְאִם לֹא, שֵׁם תְּהֵא קְבוּרְתְּכֶם'. ללמד, שאין קיום המצוות תלוי ברצונו של האדם, שאם ירצה יקיים, ואם לא ירצה יעבור. לא, אלא גזירת מלך הן, ואין אנו בני חורין להיפטר מהן! אבל מדוע נאמר **"שם תהא קבורתכם"**, היה ראוי לומר "כאן", תחת ההר, "תהא קבורתכם", חלילה. מהו: **"שם"**?

ואמר ראש הישיבה: דעו לכם, שיש 'קבורה' ושמה: **"שם"**... זה מתחיל בילדות. ילד חולם בשיעור, בשיעור הבא יקשיב. חולם גם בשיעור הבא, ממחר יצטיין. נכשל בשליש הזה, בשליש הבא יהיה טוב. השנה כבר תעבור כמו שהיא, בשנה הבאה הכל ישתנה. בתלמוד תורה זה כבר אבוד, בישיבה הקטנה הוא יפתח דף חדש. הישיבה הקטנה הייתה כישלון, אבל בישיבה הגדולה הוא יראה לכולם. המגיד שיעור של שיעור א' שם עליו עין, אבל בשיעור ב' יתחלף הר"מ. בשיעורים הוא משתרך מאחור, ב"קייבויץ" יפרח. טוב, אז הישיבה היא לא בשבילו, האירוסין הם הפתרון. הנישואין, המפלט... **"שם"** יהיה טוב, מאחורי האופק, בקצה הקשת בענן.

הנה, אמר ראש הישיבה, כאן אתם עומדים, וזו השעה לחשבון נפש. כי מי שזו הייתה דרכו עד כה, חייב להתעשת. שאם לא כן, אומלל יהיה כל ימי חייו. לעולם לא יהיה מרוצה ממצבו העכשווי, תמיד ישא עיניו לעתיד הזוי ובלתי מושג. עד מהרה יגלה שגם הנישואין זה לא מה שחשב, ואז מה, מה יהיה ה"שם" החדש, האם ילך מדחי אל דחי, או יראה עצמו כבול לעד? בחור כזה ירשם לכולל, והכולל הוא לא מה שחשב. האברכים, וראש הכולל. המסכת, או דרך הלימוד. ושמירת הסדרים, והמילגה. אז מה, ינדוד מכולל לכולל, או יצא לעבודה. והעבודה, כן תהיה מה שחשב? המשכורת, והמעביד, והמקצוע, והיחס, החסרות סיבות לאי נחת? אז מה, ימשיך לחפש את ה"שם", את ה"מלך החדש"? יפלט ממסגרת למסגרת, או ישקע ביאוש ובדכדוך? **"מחשבת ה"שם" היא קבורה,** "מלך חדש" זו אשליה! **"בְּאֲשֶׁר הוּא שָׁם!"** לא להשליך ידב על פתרונות קסם שלא יתממשו לעולם. משאות שווא ותקוות כזב. להתפכח, ולמצות עד תום את אפשרויות ההווה. להיות מרוצה ממצבו, ולהפיק ממנו את המירב. זה המרשם היחיד. המתכון הבלעדי לאושר והצלחה!

ומה שנכון לגבי הפרט, נכון לא פחות בחיי הכלל. שבענו תקוות שהתנפצו, "מושעיים" שהכזיבו, "פתרונות" שלא פתרו דבר. הגיע הזמן שנתפקח, הגיעה העת שנבין, ש"שם" הוא מבטח החולמים והנרפים. כמה "מלכים חדשים" קמו, ומכולם התאכזבו. אין לנו אלא לנקוט במעשי אבותינו: **"וַיֹּאנְחוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעֲבֹדָה, וַיִּזְעַקוּ, וַתַּעַל וְעַתָּה אֵל ה' מִן הָעֲבֹדָה. וַיִּזְכֹּר ה' אֶת בְּרִיתוֹ אֶת אֲבֹרָהֶם אֶת יִצְחָק וְאֶת יַעֲקֹב"** **"והפרשה הזאת היא רמז לגאולתנו העתידה, שהיא תלויה בתשובה ובתפילה"** (רבנו בחיי)!

לא לשמור על קדושת הגיון

שמות (א, א) - ראשי תיבות: **שבת, מילה ותפילין**. בשלוש המצוות הללו כתוב **"אות"**. "אך את שבתתי תשמרו כי אות הוא ביני וביניכם", "וקשרתם לאות על ירך", "ונמלתם את בשר ערלתכם והיה לאות ברית ביני וביניכם". ראשי תיבות **שבת - שבת, ברית מילה, תפילין**.

ואלה שמות בני ישראל הבאים - סופי תיבות **התילים: ואלה שמות** - ראשי תיבות: וחייב אדם לקרוא הפרשה שנים מקרא ואחד תרגום. שלא שינו לשונם...!

הבאים מצרימה - לא כתוב **"שכאוו"** אלא **"הבאים"**, כי חשו את עצמם בגלות מצרים כאילו זה עתה באו, וכך צריכים בני ישראל להרגיש בגולה. (מהרי"ד מבעלזא)

וימרו את חיהם בעבדה קשה (א. יד) - חז"ל אומרים שמפני קושי השעבוד התקצר משכה של גלות מצרים, מארבע מאות שנה למאתיים ועשר שנים. לכן הטעם בטעמי המקרא על פסוק זה הוא **'קדמא ואולא'** - מתוך שמיררו המצרים את חיהם, קדמו ואזלו משם לפני המועד. (הגר"א)

ותשלח את אמתה ותקחה (ב, ה) - רש"י מפרש: "את אמתה - את ידה, שנשתרבה אמתה אמות הרבה" (רש"י). והלא בת פרעה לא ידעה שיארע לה נס זה, ואיך הושיטה מלכתחילה את ידה למקום שאי אפשר להגיע אליו? אלא שכאשר אדם רוצה באמת לעזור לזולת, אל יעמוד מהרהר וחוקר אם כדאי המאמץ ואם הדבר בהישג יד. **עליו לעשות את שלו - להושיט ידו**. (רבי יצחק מוורקה)

והנה נער בכה (ב, ו) - **3 דברים** יש ללמוד מתינוק: תמיד שמח, לעולם אינו בטל, וכשרוצה משהו - בוכה.

משה רבנו - לכאורה היה צריך להיקרא 'משוי'. אלא **'משה'** הוא מלשון ממלט ומושה אחרים מצרה. שמו של אדם אינו על-פי המאורעות אלא על-פי המעשים. לא מפני שניצול, אלא כדי שיציל. לא 'משוי' אלא 'מושה' אחרים.

שבו **רבי נפתלי מרופשיץ** היה מחזר על פתחי נדיבים לפדיון שבויים. פעם נקלע לביתו של עשיר אחד, שהיה קל דעת ונהג ללגלג על שומרי תורה. בהיכנסו בשער הבית, זינקו לעומתו כלבים עזי נפש, ורבי נפתלי הניסם מפניו בעזרת מקלו. השקיף העשיר מבעד לחלון וקרא: תמה אני עליך רבי, ששכחת את הפסוק **"למה תכה רעך"...** השיב הרבי: ואתה שכחת את הפסוק **"האחיכם יבאו למלחמה ואתם תשבו פה"...**?

מושגים ביהדות

טבת

בכ"ג בטבת תשכ"א (1961) - **טבעה הספינה "אגוז"** בהפלגתה ה-13 כשעל סיפונה 44 מעפילים שיצאו בחשאי ממרוקו לעלות לארץ ישראל באמצעות המחתרת היהודית במרוקו.

בכ"ד בטבת תקצ"ז (1837), אירעה **רעידת האדמה המפורסמת בגליל**. עיקר ההרס היה בצפת בה נהרגו אלפי יהודים, וכן פגעה קשות בעיר טבריה. **מרן ה"חתם סופר"** אמר בהספדו, כי ירושלים תבעה את עלבונה שלא התיישבו בה למגורי קבע.

כ"ה בטבת הוא **יום גריזים**, אחד הימים שזוכרים במגילת תענית בהם לא מספידים, מפני שבו ביום נתן אלכסנדר מוקדון רשות לשמעון הצדיק להרוג את הכותים שביקשו להחריב את בית המקדש, וכשראה את שמעון הצדיק השתחוה לו כי דמותו מלווה אותו במלחמותיו.

סיפור השבוע

חכם, הבורא תובע את עלבונו!

הגאון רבי רחמים חביב זצ"ל היה דיין בטריפולי שבלוב, נערץ ונקדש על ידי בני הקהילה. יום אחד הלך רבי רחמים ברחובה של עיר, ואחד מבריוני הערבים התפאר בפני חבריו כי יתקלס ברבם של היהודים. נבהלו וניסו להניאו ממזימתו, אבל דבריהם רק הגבירו את חפצו להתפאר ב"גבורתו". כשהרב התקרב, עמד וחסם את דרכו, משך בגלימתו ומשך בזקנו. הרב עמד דומם, הערבי צחק בקול והתקלס, ואילו הרב לא ענה דבר, וכשהתאפשר לו - המשיך בדרכו. יהודי אחד ראה את הדבר, וחרה אפו. מיהר וסיפר זאת לכמה מחבריו, והם התאגדו כדי לאתר את הבריון וללמדו לקח שלא ישכח במהרה, ויהיה אות ואזהרה לו ולכל חבריו. **כשהלכו, פגשו בדרכם ברבי רחמים**. פנו אליו ואמרו לו: "רבינו, עומדים אנו כעת לנקום נקמתו!" אמר להם במאור פנים: "בני, כאשר משה רבינו ביקש לנקום מהמצרי שהיכה יהודי - הרגו בשם המפורש (מדרש רבה). משום שאם היה מרים עליו ידו, היו המצרים פורעים חלילה פרעות ביהודים. לכן, אבקשם שלא לפגוע באדם, ואל תחששו לנקמתו..." שמעו לקולו ושובו על עיקבותיהם. לא הרחיקו ללכת ומן הרובע המוסלמי נשמע קול המולה. רצו לשם, ומצאו את הבריון מתבוסס בדמו: אחד מחבריו כנופיה יריבה רצחו נפש, והוא קיבל את עונשו! ויהודים ומוסלמים כאחד אמרו, שהיה זה עונשו על פגיעתו ברב. אף הרב אמר: "היה זה עונשו - על פגיעתו ביהודי!"...

מפניי מֶרֶן הגר"ע יוסף זצוק"ל

התעשרות בני ישראל

"ובני ישראל פרו וישרצו וירבו ויעצמו במאד מאד" (א, ז) - הקשה מרן רבנו זצ"ל: היה לומר "ויעצמו מאוד מאוד" (ומדוע נאמר: ויעצמו במאוד)? אלא בא הפסוק ללמדנו שנעשו בני ישראל במצרים ראשי התעשייה והמסחר, והתעשרו בממון הנקרא "מאוד", וכמו שנאמר: **וְכָבֵל מֵאָדָּה** - בכל ממונך (ברכות נד.), וזה שכתוב: ויעצמו במאוד - זה הכסף והזהב, מאוד - שנתעשרו עושר גדול, ומסיבה זו נתקנאו בהם המצריים, וביקשו לרושש אותם ולהביאם לידי עניות, וזאת על ידי מיסים וארנונה, שנאמר: **וַיִּשְׂימוּ עָלָיו שְׂרֵי מִסִּים לְמַעַן עֲנֹתוֹ בְּסִבְלָתָם**. ולכן נפרע מהם הקב"ה על ידי שנתן עליהם עשר מכות, שעל ידם נתעשרו ישראל, שהרי רק ממכת דם העשירו ישראל מאוד (שהיו מוכרים מים למצרים), ורמז לדבר **עֶשֶׂר בְּשִׁבְלֵי שְׁתַּתְעֶשֶׂר**. (חזון עובדיה - הגדה של פסח)

חינוך ילדי ישראל! "ותקרא שמו משה ותאמר כי מן המים משיתהו" (ב, י) - באחד משיעוריו לרבים נשא מרן רבנו זצ"ל את דיברותיו אודות הזכות והמעלה שיש ברישום ילדי ישראל לתלמודי תורה, וכך אמר: אדם שלוקח ילד מבית ספר חילוני ומכניס אותו לתלמוד תורה, אין ערוך למעלתו, מפני שאם היה ילד זה נשאר בבית ספר חילוני, מה היה יוצא ממנו לכשיגדל? שורש פורה ראש ולענה! ומאידך, כשמכניס אותו לתלמוד תורה, הרי זה ממש להכניסו תחת כנפי השכינה, שהרי בתלמוד תורה הוא יתחנך ליראת שמים, ילמד תורה, ויקיים מצוות, כל נפש מישראל היא עולם מלא. **הנה רבינו הרמב"ם**, כבר למעלה מ- 800 שנה עברו מאז שנפטר, ואנחנו עדיין צמאים לשמוע כל מילה שלו, דבריו הם לשון של זהב, וכי כשהיה ילד קראו לו הרמב"ם? ודאי שלא, הרי הוא היה ילד ככל הילדים, קראו לו **משה בן מימון**, והנה צמח וגדל עד שחיבר את חיבוריו שמאירים את עיני ישראל בהלכה, ובלעדיו היינו מגששים כעיוורים באפילה. **ומכאן מוסר השכל**, שכל ילד יהודי הוא אוצר, כל ילד שאתה מוציא מבית ספר חילוני ומכניס אותו לתלמוד תורה, אי אפשר לדעת מה יצא ממנו, הוא יכול להיות תלמיד חכם שמאיר את עיני ישראל, כמה זו זכות גדולה להציל את הנפשות הרכות הללו שלא טעמו טעמה של תורה, אשרי מי שמקרב אותם. (מעדני מלך)

יוסיף חֶכְמָה

הכתיבה על המצבה

"ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה את יעקב איש וביתו באו" (א, א) - ב'פענה רזא' דורש מהסמיכות של סוף פרשת ויחי שנאמר (בראשית נכו) **"וַיִּישֶׁשׁ בְּאֵרוֹן בְּמִצְרַיִם"**, וכאן נאמר **"וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל"**, מכאן יש רמז שעושין מצבות וכותבין שם המת על קברו, ע"כ. **ישנו בית קברות יהודי ברוסיה**, שנמצאת שם מצבה של אדם ששמו כתוב בשפה הרוסית, ובראש המצבה מופיע חרוט הכיתוב **"כשר לפסח"** כשבאמצע, בין המילים מופיע צורת מגן דוד. **המעשה** שעומד מאחורי כיתוב זה הוא, שהנקבר היה יהודי שנשא גויה וכל ימיו התנהג כגוי, ואשתו לא ידעה שהוא יהודי, בסוף ימיו קודם פטירתו אמר לאשתו שהוא יהודי וביקש ממנה שתנציח זאת, לאחר פטירתו היא חיפשה בבית חפצים וסמלים יהודיים, והדבר היחיד שהיה זה מפית בד שהיה רקום עליה, **"כשר לפסח"** כשבאמצע יש צורת מגן דוד, וביקשה שיחרטו זאת על המצבה. (קב ונקי)

הודעה משמחת! חומש מהודר ביותר עם התפילות ליום השבת!

זכינו והוצאנו לאור ספר חמשת חומשי התורה בכרך אחד מהודר ומפואר, בצירוף ההפטרות לפי כל המנהגים, כולל התפילות ליום השבת בנוסח עדות המזרח ומרן רבינו עובדיה יוסף זצוק"ל. סדר האותיות חדש ומדויק, אותיות מאירות עיניים. מודפס על נייר בייבל כרומו, וכריכה חדשנית ומפוארת. פירוש רש"י ותרגום אונקלוס בניקוד מלא, עם פירושי הז"ל.

ניתן להשיג בטלפון מס': **1800-260-260** או **0522-456-777**

בתמונות: הרבנים שליט"א מקבלים את החומש המפואר מראש המוסדות הרב שלמה זביחי שליט"א

הרב זמיר כהן שליט"א

הרב יגאל כהן שליט"א

הרב ברוך רוזנבלום שליט"א

אימרת השבוע

"אפילה היא אפילה. הסכנה היא שתשכנע את עצמך שהיא אור." (רבי נחמן מברסלב)

מדור ההלכה על פי הראשון לציין הגאון
מן רבינו עובדיה יוסף זצוק"ס

עשה לך רב

הלכות חיוב תפילה וערכה

- א. מצוות עשה מן התורה להתפלל בכל יום, שנאמר: **"ועבדתם את ה' אלקיכם"**. מפי השמועה למדו שעבודה זו היא תפילה, שנאמר **"ולעבדו בכל לבבכם"**. אמרו חכמים איזו היא עבודה שלבב זו תפלה. ועורא בית דינו תקנו שמונה עשרה ברכות, ג' ראשונות שבח להשי"ת ושלש אחרונות הודיה, ואמצעיות יש בהן שאלת כל הדברים, שהן כמו אבות לכל חפצי איש ואיש ולצורכי הצבור כולו, כדי שיהיו ערוכות בפי הכל. ומן התורה אין חיוב להתפלל אלא פעם אחת ביום, אבל מדרבנן חייבים להתפלל בכל יום ג' תפלות, כפי הנוסח שתיקנו חכמים. וכשם שאדם נצרך למאכל ומשתה בכל יום, כך צריך בכל יום לבקש ולהתפלל על צרכיו.
- ב. בגמרא ברכות (כו.) אמרו, **מעוות לא יוכל לתקון** זה שביטל קריאת שמע של ערבית, וקריאת שמע של שחרית, או תפילה של שחרית או תפילה של ערבית. ואף לפי מה שאנו נוקטים דחיוב תפילה הוא מן התורה, ודי בתפילה אחת מן התורה, מכל מקום מדרבנן המבטל תפלת שחרית הרי הוא בגדר מעוות לא יוכל לתקון. ואם היה אנוס, מתפלל תשלומין.
- ג. אף על פי שמצוות התפילה היא מצוה מן התורה, מכל מקום לא תיקנו ברכה על מצוה זו, מכמה טעמים. ויש אומרים שהטעם לכך הוא משום שאין לה קבע. ועוד, שאין מברכים על מצוות שחייבים בהם תדיר, ואין לך עיתים להפטור ממנה. ועוד שלא מצינו ברכה על מצוה שהיא ברכה, כשם שאין מברכים על מצות ברכת המזון, ואין מברכים על מצות קידוש והבדלה, שהם עצמם ברכות. ועוד, שהעיקר הוא אצלנו דתפילה בלא כוונה כגוף בלא נשמה, ואף שחייב להוציא בשפתיו, מאחר והעיקר הוא בכוונת הלב, לפיכך לא שייך לברך על דבר שעיקרו כוונת הלב.
- ד. אף על פי שאין מידת הקדוש ברוך הוא כמידת בשר ודם להתחרט על דברים שנגזרו, מכל מקום **כוחה של התפילה הנאמרת בכוונה לשנות הגזרות**, שעל ידי התפלה האדם משתנה ומתקרב להקב"ה, מתקדש ומתעלה לפניו ושם מבטחו בה'. ואז המזל משתנה, כי לא על אדם כזה נגזרה הגזרה. ובפרט שהקדוש ברוך הוא מתאוה לתפילתו של ישראל. ועוד, כי עיקר התפלה אינה רק כדי שיתברר בשכלו כי הוא בכל דבר ברשות השי"ת, ואז יגיע אליו היראה וההכנעה. וראוי לו לאדם להרבות בתפילה לפני השי"ת שיחזקהו ביראת שמים וביראת חטא.
- ה. אמרו במדרש תנחומא (פרשת וירא): אמר להם הקב"ה לישראל: **הוזהירין בתפילה, שאין לך מידה אחרת יפה הימנה**, ואפילו אין אדם כדאי לענות לתפילתו ולעשות חסד עמו, כיון שמתפלל ומרבה בתחנונים אני עושה חסד עמו. ואמרו עוד במדרש רבה (פרשת ואתחנן), **"אין הקדוש ברוך הוא פוסל תפילת כל בריה"**. וגדולה תפלה יותר מכל הקרבנות, ויש להשתדל מאד לכיון בתפלותינו, ולהתפלל אותם בזמנם, שעבודת התפילה מכפרת כל מיני חטאים ועוונות, ואפילו לפשעים שאין להם כפרה בקרבן. והתפילה היא אחת מהדברים שהעולם עומד עליה. וגדולה תפלה יותר ממעשים טובים. וכל זמן שישראל מתכנסין בבתי כנסיות ובבתי מדרשות ואומרים אמן יהא שמיה רבא מברך בכל כוחם, הקב"ה קורע גזירות רעות על עם ישראל. ולא זכו ישראל לצאת מגלות מצרים אלא בזכות התפילה והצווחה. וגדול כוחה של התפילה שיכולה לשנות ולבטל גזרות רעות, אך צריך שיחזור בתשובה כדי שתפילתו תתקבל. **וכל המתפלל בכוונה וביראה זוכה על ידי זה לחיי העולם הבא.**

הודעה משמחת לעם ישראל

מוקד התהילים העולמי "תפארת רפאל" שמח להציג בפניכם
לאחר עמל רב את ספר התהילים המדוייק והמפואר
באותיות מאירות עיניים כולל טעמי המקרא, ובכריכה מהודרת
בצירוף תפילות וסגולות מרבותינו הקדושים.

ניתן להשיג במחיר עלות בטלפון מספר: 1800-260-260

בכל ראש חדש ניתן להתקשר למוקד התהילים, שיחת חינם: 1800-260-260 ולקבל פרקי תהילים קבועים לאמירה בכל החודש יחד עם כלל עם ישראל

הזמנים לפי לוח "אור החיים" המבוסס על פסקי מרן הגר"ע יוסף זצ"ל

	ירושלים	תל אביב	חיפה	באר שבע
כניסת השבת	4:26	4:23	4:22	4:27
יציאת השבת	5:18	5:14	5:14	5:18
רבינו תם	5:50	5:45	5:45	5:49

העלון לעילוי נשמת המדוכא בייסורים
ר' מאיר צרפתי בן שמחה חיה ופינחס ז"ל
נפטר ב-כב' טבת תשע"ו
ולעילוי נשמת לילי רחל בת שרה ופינחס ע"ה
נפטר ב-כב' טבת ת.נ.צ.ב.ה.

פְּרַשַׁת הַשְּׁבוּעַת שְׁמוֹת

הַפְּטָרָה "דְּבָרֵי יִרְמְיָהוּ" ירמיה א'

תלמוד תורה לבנים
שיעורי תורה ויהדות לבנות
כולל ובית מדרש
כנסים תורניים
קירוב רחוקים
מכון הוצאת ספרים וחקר כתבי יד
דאגה לרווחת החיילים כצה"ל
עזרה לנזקקים
הדרכה רוחנית לעולים חדשים
מוקד עולמי לאמירת תהילים
שבועון תורני

לקבלת העלון בדואר - במייל או לתגובות: refael260@gmail.com

הנצחה לזכר יקירכם ותרומות - נא לשלוח לתלמוד תורה ומפעלי חסד "תפארת רפאל" המשרד: רח' קפלנסקי 1, קרית שלום, ת.ד. 12015 תל אביב, טל. 1-800-260-260
© כל הזכויות שמורות. ניתן לצלם ולהפיץ במתכונתו ובצורתו בלבד ללא שום שינוי.